СГНС
Градски
архив
ф.
оп.
№ Инв. № 789

че ся вампирясвали исходяли по къщята та правяли злини. За това ги ископавахъ та ги горятъ. Ч. 42. И до сега (1865) въ българскы-тѣ села около Цариградъ, кога ще заровятъ нѣкой старъцъ, когато ще начнатъ да вы-рятъ прьсть връзъ него, слѣзва единъ отъ по-гребачитѣ и ще го пробаде съ единъ ножъ на три пъти за да не вампирясва. Когато ся расчюе за нѣкого че вампирясалъ, ще ся съберятъ селскы и ще раскопаятъ гробътъ му та ако ся е подулъ ще го бодятъ съ връ-бовъ колъ, ще го заковаватъ у гроба да не може да излѣзва и ако и съ тѣзи срѣдства не ся избавятъ отъ неговитѣ пакости ще накладятъ и ще изгорятъ мрьтвецътъ цѣлъ, или ще викатъ вѣщеръ нѣкой да ги избави отъ вампирь гл. в. вѣщеръ, глогъ и вѣщадорня.

Вампирясване (то) вампиряне, ставане вампирь

Вангеле (то) в. Евангелие. Първо добро че-сно вангелие. М. 48. По нимъ си ги родили цѣлуваатъ вангелието, послѣ вѣнцитѣ отъ младенцитѣ, и се напиватъ отъ и свото вино. М. р. 516. Питала кума владыка. Кумъ владыка имъ говори: да гледатъ въ злато Вангелие, да видимъ, какво казува: широко поле гледъ имаа, хубава мома родъ имаа. Ч. 335 множ. вангелия: на 12-тѣ вангелия.

Вандакъ (тъ) късъ, часть, парче, парцалъ отъ вълна или памукъ: каквы вандаци ся исхулятъ ~~изъ хурката~~ изъ хурката ѝ ва-кясано все на вандацы, когато вълната не е добрѣ извлачена или памукътъ не е до-брѣ раздрънканъ то бывать все на ванда-ци. Снѣгътъ пада на вандаци, на парцалы. 2) в. кръхулъ. навърлялъ го все на вандаци.

Вапа (та) стар. спазено въ вапсуванъ: вода ~~[illegible]~~ влашката апа, мѣчна вода, бла-~~тия~~ калъ. 2) боя. вафъ. също то и ваа, масило, бяла вода, варъ или личия разведена съ вода съ която пишатъ иконитѣ.

Ван, в. вън и вон.

Вангелия (та) отъ Евангелие ~~[illegible]~~ грец. един. ~~[illegible]~~ множ. вангелии, сир. книгы вангелии.

Ванка, в. Ванко

Ванка, нар. в. вънка и вонка

Ванко им. ~~[illegible]~~ м. р. ~~[illegible]~~ (отъ Иван) казва ся и съ членъ: Ванката, ищ-та. Ванка: ——, Ванковъ, ванковица, ва-

Ванковичар. жена на Ванка

Ванковичин, а, о, — и (тѣ) на Ванковица. пр. Ванковичин, дѣто живѣе Ванковица.

Ванковъ, а, о, — и (за) на Ванка. у Ванко-вы, дѣто живѣе Ванко.

Ванзаливъ, ва, во — вий (тъ) отъ язелъ вязелъ, вязелъ, вязеливъ: Ми могляй-те моето любе высоко, че е дърво мра-вливо че е вуре ванзаливо, ке се скыне, ке да падне. В. 33. язлив.